

عنوان مقاله:

تعیین ریسک سلامت فلز سرب در عضله کپور معمولی (Cyprinus carpio) تالاب بین المللی هامون

محل انتشار:

سومین کنفرانس بین المللی معماری، عمران، شهرسازی، محیط زیست و افق های هنر اسلامی در بیانیه گام دوم انقلاب (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 5

نویسندگان:

ساحل پاکزاد توچایی - استادیار گروه پژوهشی اکوسیستمهای طبیعی، پژوهشگاه تالاب بین المللی هامون، پژوهشگاه زابل، زابل، ایران

عبدالعلی راهداری - استادیار گروه پژوهشی شیلات، پژوهشگاه تالاب بین المللی هامون، پژوهشگاه زابل، زابل، ایران

علی خسروانی زاده

خلاصه مقاله:

افزایش فعالیت های انسانی در بخش صنعت و کشاورزی، موجب افزایش اجتناب ناپذیر غلظت فلزات سنگین در اکوسیستم های آبی و در نتیجه تجمع آن در بافت های موجودات آبی می شود. در نتیجه امکان آلوده شدن آنها از قبیل ماهیان به فلزات سنگین وجود داشته و موجب آلوده شدن احتمالی مصرف کننده می شود. ماهی کپور معمولی در زمان پرآبی تالاب هامون، صید شده و توسط مردم منطقه مصرف می شود. ازانجاییکه منشأ آب این تالاب از رودخانه هلمند در کشور افغانستان است و منابع آب تامین کننده رودخانه هلمند در این کشور از زمین های کشاورزی عبور می کند، در نتیجه احتمال افزایش غلظت برخی عناصر در بافت ماهی وجود دارد. لذا در تحقیق حاضر، غلظت فلز سرب در بافت عضله کپور معمولی صید شده در زمان پرآبی تالاب هامون، اندازه گیری شد. بر اساس نتیجه حاصل از ANOVA، غلظت فلز سرب (Pb) در بین سه بخش تالاب، معنی دار بود. طوریکه بخش صابوری بیشترین غلظت سرب را دارا بود. ($p < 0.05$) در عین حال، غلظت Pb از استاندارد WHO و FAO پایین تر بود. همچنین بر اساس شاخص EDI و CRLim، این فلز، مصرف ماهی برای کودکان و بالغین آسیبی به همراه نخواهد داشت.

کلمات کلیدی:

استاندارد، هلمند، صابوری، پوزک.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1960047>

